

[Kirkeministeren.]

sparelser til et Beløb af ca. 375 000 Kr. om Aaret. Dette skulde være indvundet dels ved Sammenlægning af de Embeder, som den Gang stod ledige, og som Sammenlægningskommissionen af 1925 havde foreslaaet nedlagt — der stod paa det Tidspunkt ca. 35 Embeder ledige med Sammenlægning for Øje —, dels skulde Besparelserne være indvundet ved at bringe de Ydelser, som ydes Præsterne gennem Kørselsgodtgørelse og Godtgørelse for Konfirmandstuens Renholdelse, Opvarmning m. m., i Overensstemmelse med den Nedsættelse, som Prisfaldet krævede, og som blev gennemført for andre Tjenestemænd. Disse to Ydelser er ikke smaa Beløb; de udgør i alt 1 167 000 Kr. Hvis de skulde have været nedsat, hvad de burde have været, i samme Forhold som tilsvarende Ydelser blev nedsat for andre Tjenestemænd, burde de have været nedsat med ca. 18 pCt.; de blev nedsat med ca. 2 pCt. og er altsaa saa godt som slet ikke blevet berørt af Faldet i Priserne paa de Ting, der kommer i Betragtning ved disse to Ydelsers Fastsættelse.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, som angreb Præsteforeningens Formand, fordi han drev Fagforeningspolitik i Præsteforeningen efter de bedste Fagforeningsmønstre, kunde passende have tilføjet, at hendes og det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens egen Minister, Hr. Bruun-Rasmussen, Præsteforeningens energiske Talsmand gennem mange Aar for højere Løn og højere Ydelser til Præsterne, i sin 2-aarige Ministertid førte den sletteste Fagforeningspolitik, som nogen Sinde er ført i dette Land, støttet af de ærede Medlemmer Fru Inger Gautier Schmits og Hr. Hans Thyge Jacobsens Meningsfæller i denne Sag. Deres fælles Valgsprog var dette: Efter os kommer Syndfloden. Denne Syndflod vælter nu ud over den danske Folkekirke som en konstant aarlig Kirkeskat paa ca. 4 Mill. Kr. — hvoraf den ene i hvert Fald skyldes den letsindige økonomiske Kirkepolitik, som den forrige Regering har ført — og som en Gæld paa godt 3 Mill. Kr., hvoraf den ene skyldes den ophøjede Ringeagt for alle rimelige og nødvendige Sparebestræbelser paa det kirkelige Omraade, som man viste, samtidig med at man med haard Haand skar ned paa sociale Ydelser til Smaafolk og Lønninger til andre Tjenestemænd.

Det er blevet min Opgave at forsøge at dæmme op for denne Syndflod, men den Opgave, der her er stillet mig, er

saare vanskelig. De nogle og tredive smaa Embeder, som stod ledige i 1926, da jeg gik af som Kirkeminister, er besat, og ikke nok dermed, men de fleste af dem bliver sandsynligvis ikke ledige igen i den første Menneskealder. Jeg skal nævne nogle af Indbyggertallene fra disse meget smaa Embeder. Jeg tager først nogle Pastorater med 1 Kirke: Vallensbæk 504 Indbyggere, Hørby 831 Indbyggere, Aagerup 900 Indbyggere, Udby 952 Indbyggere, Tanderup 656 Indbyggere, Tranderup 801 Indbyggere, Hjarup 618 Indbyggere og saaledes videre. (Afbrydelse: Hvor mange havde Sædder?). Det havde lidt over 1 000. Og jeg skal nævne nogle Pastorater med 2 Kirker: Havrebjerg-Gudum med 598 og 199, Veterslev-Hømb med 459 og 522, Langaa-Øksendrup med 548 og 489, Allerup-Davinde med 441 og 449, Guldbjerg-Nr. Sandager med 301 og 541, Skovlænge-Gurreby med 262 og 258 o. s. v. Disse Embeder er ikke blot blevet besat paa ny, men den forrige Regering har sørget for, at de ikke saa snart bliver ledige igen, idet den har forhøjet — hvor underligt det end lyder — Præstelønningerne for disse smaa Embeder, og for mange andre lige saa smaa Embeder, ganske betydeligt og derved bundet Præsterne til disse smaa Embeder for en længere Aarrække, maaske for Livstid. Præstelønningerne for disse smaa Embeder, f. Eks. det lille Skovlænge-Gurreby nede paa Lolland med 262 og 258 Mennesker, er forhøjet med gennemsnitlig 645 Kr. aarlig i de første 24 Aar af en Præsts Embedstid i den Slags Kald, nemlig fra en Gennemsnitsløn pr. Aar i disse 24 Aar paa 4 695 Kr. til 5 340 Kr. Naar Præstens Embedstid er over 24 Aar, er Forhøjelsen 240 Kr. aarlig, idet Slutlønnen er 6 240 Kr. mod 6 000 Kr. tidligere. De Tal, jeg her har nævnt, er Grundløn plus Alderstillæg, hvortil saa maa lægges Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, eventuelt Stedtillæg, for at faa den virkelige Løn for disse smaa Embeder. Jeg tror nok, vi alle kan være enige om, at det er en letsindig økonomisk Politik, som her er ført. Det ærede Medlem Hr. Steen har derfor Ret, naar han siger, at der kan gaa 20 Aar, inden man kommer til Ende med Listen over de hundrede Embeder, der skal nedlægges. Ja, der vil maaske gaa 30, maaske 40 Aar, inden vi naar helt igennem Listen. Disse Embeder bliver nemlig i Almindelighed kun ledige ved Dødsfald, og naar en eller anden Præst i et saadant lille Sogn er saa heldig at opnaa Forfremmelse og faa et første Klas-